

בית משפט השלום בצפת

ת"א 43265-09-20 נעים נ' אלמקייס

לפני כבוד השופטת הבכירה נבילה דלה מוסא

תובע שמעון נעים
ע"י ב"כ עוה"ד אברהם אמיר

נגד

נתבע אלירן אלמקייס
ע"י ב"כ עוה"ד שי גבע

פסק דין

1 תיק זה נוהל על ידי כב' השופט המנוח רוני פיין, ז"ל. עקב פטירתו המצערת בטרם עת של השופט
2 פיין, הועבר התיק לטיפול מותב זה. שני הצדדים הביעו הסכמתם שפסק הדין יינתן על ידי מותב
3 זה. (ראו הודעת הצדדים מיום 3.1.24).

4

5 לפניי תביעה כספית לפיצוי בסך של 100,000 ₪ על פי חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965 (להלן:
6 "החוק" / "חוק איסור לשון הרע").

7

8

רקע עובדתי

9 1. הנתבע, יחד עם שני גיסיו, ערכו הזמנת חופשה באמצעות האינטרנט. הם בחרו להזמין עבור
10 שלוש משפחותיהם (להלן: "המזמינים"), אירוח בן שני לילות במתחם אירוח שבבעלות התובע,
11 במושב אליפלט (להלן: "עסקת האירוח").

12 2. ביום 28/05/20 ערב חג שבועות, עם הגעתם אל מתחם האירוח, שילמו המזמינים את מלוא
13 תמורת עסקת האירוח. בחלוף זמן קצר הם הודיעו לתובע כי החליטו לעזוב את המקום.
14 לטענתם בשל ליקויי אחזקה וחוסר שביעות רצון מרמת הניקיון בחדרים.
15 המזמינים ביקשו השבת מלוא התמורה ששולמה. התובע הסכים להשיב להם מחצית מהסכום
16 והמזמינים עזבו את המקום. (להלן: "האירוע").

17 3. יומיים אחר כך, ביום 30/05/20 פרסם הנתבע "פוסט" ברשת החברתית "פייסבוק" שכותרתו
18 "...חברים... תזהרו רמאי!!!". לפוסט בו מתאר הנתבע את פרטי האירוע, צורפו תמונות
19 וסרטון של מתחם האירוח (להלן: "הפרסום").

20 4. במהלך חודש יוני 2020 הגישו המזמינים לבימ"ש לתביעות קטנות בטבריה, תביעה כספית כנגד
21 התובע, להשבת יתרת התשלום ששילמו עבור עסקת האירוח (להלן: "התביעה הקטנה").

בית משפט השלום בצפת

ת"א 43265-09-20 נעים נ' אלמקייס

- 1 5. ביום 17/09/20 הוגשה התביעה כאן. כתב התביעה טוען, בין השאר, כי הפרסום קיבל מעל 40
2 תגובות וזכה ל- 21 פעולות שיתוף.
3 6. ביום 14/03/21 ניתן פסק דין בתביעה הקטנה. כב' הרשם הבכיר מ' ח'ליאלה קבע בפסק הדין,
4 בין השאר, כי עסקת האירוח בוטלה ע"י המזמינים כדין. בנוסף חויב התובע (הוא הנתבע שם),
5 להשיב למזמינים הסך של 2,700 ₪ יתרת התשלום ששולם עבור עסקת האירוח. כן חויב
6 בתשלום פיצוי למזמינים בסך 1,500 ₪ בגין הפרת ההסכם ובגין נזק לא ממוני ובהוצאות
7 משפט. (ראו נספח א' להודעת הנתבע מיום 02/11/21).

8

9

הפלוגתאות בתמצית

- 10 7. לטענת התובע, בפרסום הפיץ הנתבע בזדון דברי לשון הרע במטרה לפגוע בעסקו ובשמו הטוב
11 של התובע, להשפילו ולבזותו תוך הצגתו כאדם שקרן, חמדן ונצלן. נטען כי בפרסום יצר הנתבע
12 מצג שווא, סילף העובדות ופרסם שקרים במטרה להתנקם בתובע שלא הסכים לבטל העסקה
13 תמורת החזר כספי מלא, כפי רצון המזמינים.
14 8. לטענת התובע, המזמינים ובכללם הנתבע, שילמו מלוא תמורת האירוח לאחר שסיירו במתחם
15 האירוח ומתקניו ובניגוד לפרסום, הם עזבו עם משפחותיהם לאחר שהתארחו במקום מספר
16 שעות.
17 9. עוד נטען שהנתבע העצים הפגיעה מהפרסום על ידי שתייג תכניות צרכנות בערוצי הטלוויזיה
18 המסחרית, רשויות המס ומשרד הבריאות.
19 10. נטען כי כתוצאה מהפרסום הפוגעני נגרם לתובע נזק כלכלי עת נאלץ לשנות את שם מתחם
20 האירוח.
21
22 11. לטענת הנתבע, התביעה קנטרנית והוגשה כתגובה לתביעה הקטנה, בלבד.
23 12. לטענת הנתבע, המזמינים נקשרו בעסקת האירוח על פי התרשמותם מפרסום מתחם האירוח
24 של התובע ברשת. בפרסום של מתחם האירוח, הוצגו תמונות שאינן תואמות כלל למציאות
25 ועולות כדי הטעיה על פי סעיף 15 וסעיף 12 לחוק החוזים (חלק כללי), התשל"ג-1973 ולכדי
26 עוולת תרמית כהגדרת סעיף 56 לפקודת הנזיקין.
27 13. לטענת הנתבע, רק לאחר שהמזמינים שילמו את מלוא תמורת עסקת האירוח, הם נכנסו עם
28 בני משפחותיהם לחדרי האירוח ואז "חשכו עיניהם".
29 14. נטען כי בפועל קיבלו 3 חדרים מטונפים, שירותים מלוכלכים, אמבטיה וכיור עם עובש, כיור
30 שבור, ברז מטבח מתנדנד, מראת זכוכית תלויה באופן מסוכן, עובש בקירות, דלתות מלוכלכות,
31 מנגל עם פחמים בתוך ארון החדר, ציוד של זרים, מצעים מלוכלכים עם כתמים, מרצפות
32 שבורות, רצפת בריכה מלוכלכת עם מים מעופשים ועוד. כל זאת בניגוד להוראות התו הסגול
33 שחל באותה תקופה, ובכללן הקפדה על ניקיון וחיטוי סביבת המחיה. בנסיבות אלה בהן לא
34 ניתן היה להישאר "במקום כה מטונף" וללון בו עם ילדים, הוא ושאר המזמינים נאלצו לעזוב
35 את המקום ולחזור לביתם עם משפחותיהם המאוכזבות, כלעומת שבאו.

בית משפט השלום בצפת

ת"א 43265-09-20 נעים נ' אלמקייס

15. עוד טען הנתבע כי הפרסום, יומיים לאחר מכן, גולל את תיאור האירוע תוך התייחסות לשווי החופשה שהוזמנה והעובדה שהתובע הסכים להחזיר למזמינים רק מחצית מסכום התשלום ששילמו בפועל. לטענתו, הוא שיתף ושיקף בפרסום את שחוה כלקוח וצירף תיעוד מהשהות במתחם, תוך שהוא מאמין באמיתות דבריו ומתוך כוונה להזהיר אחרים, כי בהזמנת חופשה בצימר יש לבדוק מצב הצימר לפני ההגעה.
16. לטענת הנתבע, תוכן הפרסום משקף נכונה את המציאות ונועד להזהיר את הציבור ולהגן על עניין אישי כשר. לכן לטענתו עומדות לו הגנת סעיף 14 וסעיפים 15(2) ו-15(3) לחוק. עוד נטען כי מדובר בביקורת לגיטימית המהווה זוטי דברים על פי סעיף 4 לפקודת הנזיקין.
17. בנוסף טען הנתבע והציג צילום מסך עדכני מאתר המפרסם את מתחם האירוח, לפיו, בניגוד לטענת התובע, לא שונה שם מתחם האירוח שלו בעקבות הפרסום, או בכלל.
18. לטענת הנתבע, הפרסום הוסר והתובע לא דרש כי תפורסם התנצלות.

העדויות שנשמעו

19. מטעם התובע העיד התובע בעצמו. מטעם הנתבע העיד הנתבע, גיסו לירן היימס (להלן: "לירן"), אשתו של הנתבע הגב' יעל אלמקייס (להלן: "יעל"), והגיס עמוס בריגה (להלן: "עמוס").
- כל העדים הגישו תצהירי עדות ראשית ונחקרו חקירה נגדית.

דיון והכרעה

20. לאחר עיון בכלל חומר הראיות שהונח לפני וטיעוני הצדדים הגעתי לכלל מסקנה שעל פיה דין התביעה להידחות, להלן אנמק.

המסגרת הנורמטיבית

21. סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע מגדיר מהי לשון הרע:

"לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול –

(1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם;

(2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;

(3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או במקצועו;

(4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו המינית או מוגבלותו;"

22. על הטוען מכח עילה של לשון הרע, להצביע על העובדות המקימות את כל מרכיביה של עילת העוולה דהיינו: את מרכיב הפרסום ואת מרכיב "לשון הרע" והעובדות אשר בהתקיימותן ניתן לגזור אחריות הנתבע. אין התובע יכול להסתפק בטענה שהנתבע הוציא עליו דיבה, אלא, עליו לציין בכתב תביעות את ציטוט המילים המדויקות בכתב או בעל פה בהן השתמש הנתבע. (ראו

בית משפט השלום בצפת

ת"א 43265-09-20 נעים נ' אלמקייס

1 אורי שנהר, **דיני לשון הרע**, עמ' 420-421 (1997) (להלן: "**שנהר**"). בספרו של המלומד שנהר
 2 צוין ויפים הדברים לענייננו: "כתב התביעה אינו מראה עילה על פי חוק איסור לשון הרע, אם
 3 הוא אינו מצביע על כך שנעשה "פרסום" לאדם אחד או יותר זולת הנפגע, שהפרסום מהווה
 4 "לשון הרע" על התובע, ושהנתבע נושא באחריות לפרסום. בהעדר אחד ממרכיבי העילה רשאי
 5 בית-המשפט לקבוע, כי כתב התביעה אינו מראה עילה ולפיכך יש למחוק אותו" (עמ' 48).
 6 23. ניתוח פרסום במסגרת עוולת לשון הרע נעשה בארבעה שלבים (ע"א 4534/02 רשת שוקן בע"מ נ'
 7 הרציקוביץ', פ"ד נח(3) 558 (2004)).

- 8 א. יש לשלוף את המשמעות העולה מהפרסום לפי מבחן אובייקטיבי – אמות
 9 המידה של האדם הסביר. במילים אחרות, יש לפרש את הביטוי באופן
 10 אובייקטיבי בהתאם לנסיבות החיצוניות והלשון המשתמעת מהפרסום.
 11 משמעות האמירה הפוגענית אינה תלויה בכוונת המפרסם או באופן שבו הובן
 12 הפרסום בעיניו הסובייקטיביות של הנפגע מהפרסום.
 13 אין די בכך שאדם סבור שדברים שפורסמו בעניינו משפילים אותו או פוגעים
 14 בו, אלא שהמבחן הוא מבחן אובייקטיבי ועל השופט היושב בדיון, לתת דעתו
 15 מהי המשמעות שקורא או שומע סביר היה מייחס להתבטאויות נשוא
 16 התביעה ומה השפעתן או זיקתן להערכה לה זוכה התובע בעיני הבריות. (ראו:
 17 ע"א 740/86 תומרקין נ' העצני (30.07.89); ש' אלמוג, א' בן זאב "לשון הרע במבחן
 18 הבריות", משפט וממשל ב' (תשנ"ד) 235, 238; ע"א 723/74 עיתון הארץ בע"מ נ' חברת
 19 החשמל בע"מ (24.02.77)). (להלן: "**השלב הראשון**").
 20 ב. יש לבדוק האם מדובר בביטוי אשר החוק מטיל חבות בגינו בהתאם לסעיפים
 21 1 ו-2 לחוק ("**השלב השני**").
 22 ג. יש לברר אם עומדת למפרסם אחת ההגנות שבסעיפים 13-15 לחוק (להלן:
 23 "**השלב השלישי**").
 24 ד. השלב האחרון הוא שלב הפיצויים (להלן: "**השלב הרביעי**").

המישור העובדתי – המילים אשר לשיטת התובע מהווים לשון הרע

24 24. התובע בסיכומיו מפנה לשני חלקי הפרסום:
 28 האחד: הסרטון שצורף לפוסט, המציג לטעמו מצג שווא שהועלה למרשתת על ידי הנתבע,
 29 המלווה לאורך כל יצירתו בתיאורים וקביעות שאין הציבור יכול לקבוע את נכוונתם;
 30 והשני: הפרסום בכתב ברשת הפייסבוק אשר זו לשונו:

בית משפט השלום בצפת

ת"א 43265-09-20 נעים נ' אלמקייס

אלירן אלמקייס נמצא עם אביגל ועמוס בריגה זלירן היימס.

30 במאי

חברים... תיזהרו רמאיי!!!

זה לא שיימניג של מקום זה להזהיר אותכם מרמאי.
 ביום חמישי ערב חג שבועות הגענו לצימר "אל האושר" ביישוב אליפלט בצפון.
 הגענו 3 משפחות עם ילדים- הזמנו מקום כמה שבועות לפני החג והסתמכנו על
 התמונות שמופיעות באתר(מצורף תמונות) ושמענו(בעל המקום) היה משמע תמוד
 ומשכנע, לצערינו הגענו למקום בצהרי יום חמישי והדדענו מהליכלוך והסירחון.
 שמעון היה לחוץ על התשלום ממש בכניסה הרבה לפני שראינו את
 החדרים(נכון...עשינו טעות) ושילמנו לו 5400 שח במזומן(פחות 500 שקל העברה
 בנקאית שקיבל בשביל לשריין את המקום)
 לאחר שהעלינו את הדברים - ה-נשים שלם חולות ניקיון התחילו לשים לב לפרטים
 והמקום מגעיל בצורה שלא הייתי שם את הכלב שלי שם.
 מקלחות מסריחות- שחורות, ברזים בכיור שבורים, כל העץ הרוס ומסריח, העץ
 בבריכה במצב ריקבון, הבריכה שחורה ומסריחה, הריצוף שחור ודביק(בתמונות
 באתר מופיע דשא), זבובים בכמות עצומה, מיטות מלאות באבק ניאגרה של
 השירותים לא עובדת ועוד...
 באמת ברמה מגעילה.
 עבר בדיוק 40 דקות והתקשרנו לשמעון וביקשנו את הכסף בחזרה - ברמה
 שהעדפנו לחזור שעתים לפני החג חזרה לבית באשדוד.
 ופה התחילה הדרמה של שמעון- לא רצה להחזיר את הכסף והתחיל לקלל אותנו,
 קרא לנו ברברים ופושעים שבאו לעשות בלאגן, לאחר ויכוחים הוא החזיר לנו 50%
 מהכסף (עקץ אותנו ב2700 שקל) וגם לא קיבלנו חשבונית על הסכום ששילמנו.
 פשוט הרס לנו את החג.
 פעם הבאה שאתם מזמינים צימר תבקשו צילום בלייב של המקום.
 חברים תיזהרו!!!
 הצימר י
 הכל כלול עם סיון כהן
 חתומה 12

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12

25. אשר לסרטון, התובע בסיכומיו מעלה טענות כלליות ואין הוא מפנה לציטוט המילים אשר לשיטתו מהווים לשון הרע על פי החוק. אשר ל"פוסט" עצמו: התובע מפנה למילה "רמאיי". בסיכומים מטעם התובע (סעיף 29) נטען כי כינויו בפרסום "רמאיי" גרם נזק בלתי הפיך הן לעיסוקו והן לכבודו האישי, שהרי "מי ירצה להתעסק עם רמאיי".

מישור האחריות – האם הביטוי מהווה לשון הרע

26. כאמור, בשלב הראשון תבחן המשמעות העולה מהביטויים ואם ביטויים אלה משפילים, פוגעניים או מבזים וזאת על פי הסטנדרט האובייקטיבי של האדם הסביר.
 27. האמירה "רמאיי" ואשר עומדת בבסיס התביעה ללשון הרע, מהווה בעיני הקורא הסביר ביטוי פוגעני, משפיל, מבזה ויש בה כדי לפגוע באדם ובענייניו בעיסוקו של התובע כבעל מקום אירוח.

בית משפט השלום בצפת

ת"א 43265-09-20 נעים נ' אלמקייס

1 אין כל ספק שבעיני האדם הסביר אשר נחשף לביטוי של "רמאיי" מצטייר התובע כאדם שלילי,
2 באופן העונה על ההגדרה שבסעיף 1 לחוק איסור לשון הרע.

3

4

יסוד הפרסום

5

28. פרסום, כמשמעותו בחוק איסור לשון הרע, הוגדר בסעיף 2 כדלקמן:

6

(א) פרסום, לענין לשון הרע - בין בעל פה ובין בכתב או בדפוס, לרבות ציור, דמות,
7 תנועה, צליל וכל אמצעי אחר.

8

(ב) רואים כפרסום לשון הרע, בלי למעט מדרכי פרסום אחרות:

9

(1) אם היתה מיועדת לאדם זולת הנפגע והגיעה לאותו אדם או לאדם אחר
10 זולת הנפגע;

11

(2) אם היתה בכתב והכתב עשוי היה, לפי הנסיבות להגיע לאדם זולת הנפגע.

12

13 29. בענייננו מתקיים יסוד הפרסום כמשמעותו בסעיף 2 לחוק. האמירה שבבסיס התביעה "רמאיי"

14

הגיעה לגורמים נוספים מלבד הצדדים עצמם, שכן היא נכתבה בפייסבוק. בהתאם להתפתחות

15

הפסיקה אין מחלוקת כי פעולה ישירה של כתיבת "פוסט" ברשת החברתית היא פרסום כמובנו

16

בחוק, ועל כן עשויה להקים עילה לתביעה ככל שיש בפרסום משום לשון הרע (ראו: רע"א 1239/19

17

יואל שאול נ' חברת ניידלי תקשורת בע"מ (08.01.20)).

18

19

ההגנות

20

30. התובע טוען להגנות מכח סעיף 14 ו-15 לחוק איסור לשון הרע, ולהלן אדון בכל טענה בנפרד:

21

22

הגנת אמת הפרסום:

23

31. הנתבע טוען כי תוכנו של הפוסט הנ"ל משקף נכונה את הפרסום וממילא נועד להזהיר את

24

הציבור. מדובר בתוכן פרסום התואם את המציאות האובייקטיבית ומהווה עניין ציבורי

25

מובהק בשים לב שהתובע משווק יחידות אירוח שאינן זהות למה שהמזמין מקבל בפועל.

26

27

32. סעיף 14 לחוק איסור לשון הרע קובע:

28

"במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה שהדבר שפורסם

29

היה אמת והיה בפרסום ענין ציבורי; הגנה זו לא תישלל בשל כך בלבד שלא הוכחה

30

אמיתותו של פרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש."

31

32

33. הגנה זו כוללת שני יסודות מצטברים, הראשון: מידת האמיתות של הפרסום והשני: מידת

33

העניין הציבורי באותו פרסום, ובהתקיים רק אחד מהם אין תחולה להגנה. היסוד הראשון הוא

34

עובדתי בעיקרו, והוא נוגע להשוואה בין הפרסום לבין המציאות העובדתית. היסוד השני נוגע

35

לשאלה האם קיימים בפרסום יתרונות חברתיים המצדיקים אותו על אף לשון הרע שבו (ראו:

36

שנהר, עמ' 215-227).

בית משפט השלום בצפת

ת"א 43265-09-20 נעים נ' אלמקייס

- 1 לשם תחולת הגנת "אמת הפרסום" הנטל מוטל על שכמו של המפרסם, הנתבע בתביעת לשון
2 הרע, להוכיח את אמיתות הפרסום; עסקינן בנטל שאינו עניין של מה בכך, אלא, בנטל שאינו
3 קל להוכחה (ראו: דני"א 7325/95 ידיעות אחרונות נ' קראוס, פ"ד נב(3) 1 (1998)). מידת ההוכחה הנדרשת
4 עומדת ביחס מתאים לרצינות תוכן הדיבה (ראו: ע"א 670/79 הוצאת עיתון הארץ נ' מזרחי, פ"ד מא(2)
5 169 (1987)).
- 6
- 7 35. בנסיבות ענייננו, ומעיון במכלול הראיות שהונחו לפני מתבקשת המסקנה שעל פיה הנתבע
8 הצליח להוכיח את יסודות ההגנה מכח סעיף 14: אמיתות הפרסום, וקיומו של עניין ציבורי.
9 אבאר.
- 10
- 11 אשר לאמיתות הפרסום –
- 12 36. לפני הוצג סרטון שמעיון בו, ניתן להסיק, כי אכן וכפי שתואר על ידי הנתבע, מקום האירוח כפי
13 שקיבל אותו בפועל שונה מהתמונות שפורסמו (ראו נספח א לתצהיר הנתבע), ומוכיח את אשר תיאר
14 הנתבע בפוסט שפורסם על ידו.
- 15 37. במהלך חקירתו הנגדית הנתבע הותיר רושם של עד דובר אמת ולא נפלו בעדותו סתירות
16 מהותיות. הנתבע אישר כי המקום שקיבלו אינו דומה למה שתואר בפרסום, תיאר הנתבע כי
17 באתר מופיע דשא מהמם בחוץ, אך בפועל היו רצפות שבורות ומסריחות בחוץ (עמ' 14, ש' 20-21).
18 38. גרסת הנתבע נתמכה גם בתמונות שצורפו לתצהירים, שמהן עולה כי קיימות רצפות שבורות,
19 עובש במקלחת ובכיור, חורים בקירות, עץ רקוב בכניסה לסוויטה וכיוצא בכך (ראו נספח ב'
20 לתצהיר הנתבע).
- 21 39. גרסת הנתבע גם נתמכה בעדות עדים נוספים מטעמו שגם הם הותירו רושם מהימן:
- 22 40. לירן העיד " ... הצימר לא בטיחותי בעליל. התייחסתי להכל מהכל. לכלוך, עובש, שמעון אמר
23 תסגרו את הדלת שלא ייכנסו זבובים, הזבובים זה העובש על העץ. היו שם 10 מיליון זבובים
24 מהעובש של העץ" (עמ' 20 ש' 1-3) והוא הוסיף: "הגעתי למקום, מה שהיה בתמונות ומה
25 שקיבלנו במציאות זה לא אותו מקום... זה אחרי הגל של הקורונה, ולהגיע למקום כזה מזוהם,
26 שאני לא יודע מי היה שם אתמול לפנינו, ולא ניקו את המקום בכלל, אז משרד הבריאות מתויג
27 והחדשות, שלכל מי שצריך לראות את זה שייזהר מהמקום" (ראו עדותו בעמ' 20, ש' 1-4; עמ' 21 ש'
28 34-36).
- 29 41. יעל העידה: " ... כשאני מגיעה לנופש ומשלמת 5,500 ₪ אני מצפה... שתהיה לי מיטה נקיה,
30 שירותים נקיים, מקלחת נקייה. אנחנו הגענו לחורבה... המקום לא היה ראוי למגורים. אני
31 לא דורשת בית מרקחת. אני דורשת מקום שיהיה ראוי לחיי מגורים... לא יכולתי להישאר
32 שם ולו דקה נוספת. הגענו למקום עם ברזים שבורים" (עמ' 23, ש' 9-18) היא הוסיפה: "המקלחת
33 מלאה בעובש, הילדים נשארו עם הזיהום של הברכה עליהם" (עמ' 24, ש' 6).
- 34 42. עמוס העיד: "אנחנו הגענו למקום מאוד מטונף. 3 משפחות אחרי נסיעה קשה מהדרום
35 לצפון... לא באנו במטרה להיכנס לצימר שהברזים שבורים... אתה מגיע למקום אחרי סגר
36 של קורונה אתה מצפה למקום נקי, עם עמדת חיטוי" (ראו עדותו בעמ' 21).

בית משפט השלום בצפת

ת"א 43265-09-20 נעים נ' אלמקייס

- 1
2 43. נוסף על כך גרסת הנתבע מצאה לה סיוע בעדות התובע עצמו. אשר אישר את התמונות שצורפו
3 לתצהיר הנתבע (נספח ב). כך לדוגמא, נוכח תמונה המתעדת מצעים מוכתמים ומסגרת מיטה
4 מוכתמת באפר סיגריות (עמ' 27 לתצהיר הנתבעים) ענה התובע "אני יודע מה עשו בצימר? אני לא
5 יודע מה זה. הם הלכו הפכו". נוכח תמונה (עמ' 22 לתצהיר הנתבעים) המתעדת מצב ריקבון במפתן
6 הדלת בחדר, הסביר התובע כי "זה עץ. ... עץ שמקבל מים הוא נהיה... זה בקתות"; התובע
7 אישר נכונות התמונה המתעדת מראה תלויה על חוט והסביר כי "יש מראות עם חוטים..."
8 התובע אישר קיומם של סימני עובש בתקרת החדר (תמונה בעמ' 24 לתצהיר הנתבעים), מהסיבה
9 ש"הייתה חזירת מים"; התובע העיד כי אינו יודע מי שבר פתח הניקוז במקלחון (תמונה בעמ' 31
10 לתצהיר הנתבעים) ואישר כי זהו מפגע בטיחותי; לטענת התובע, הוא היה חייב לשים מתחת
11 לאסלה התלויה (עם מנגנון סמוי בקיר) חתיכת עץ המשמש מעמד תומך היות ו"בבקתות מעץ
12 צריך לשים תמיכה מלמטה כי הקיר הוא לא חזק" (ר' צילום האסלה בעמ' 30 לתצהיר הנתבעים).
13
14 44. מכאן – מתבקשת המסקנה כי התיאור בפרסום תאם את האמת העובדתית שהייתה בפועל.
15
16 אשר לקיומו של עניין ציבורי:
17 45. בדבר עניין ציבורי, הפסיקה אימצה את "מבחן התועלת". מבחן זה קובע כי "עניין ציבורי"
18 בפרסום מתקיים אם הפרסום טומן בחובו תועלת לציבור, אם הוא תורם לגיבוש דעת קהל
19 בעניין מסוים, אם יש בו כדי לתרום לשיח הדמוקרטי, לשיפור אורחות חיים וכיוצא באלה, וכי
20 קיומו של אינטרס ציבורי בפרסום הוא עניין נורמטיבי אשר נגזר מתפיסות מקובלות בחברה
21 וממדיניות שיפוטית. כמו כן נקבע כי את המונח "עניין ציבורי" יש לפרש על דרך ההרחבה. (ראו:
22 ע"א 10281/03 קורן נ' ארגוב (12.12.2006); רע"א 10520/03 בן גביר נ' דנקנר (12.11.2006), פסקה 20; שנהר, עמ'
23 224-227; ע"א 751/10 פלוני נ' דיין-אורבך (8.2.2012) פסקה 103).
24
25 46. בענייננו מתקיים היסוד של עניין ציבורי. הפרסום, נועד לשם אזהרת הציבור מפני הזמנת אותו
26 מקום אירוח, אשר התמונות שהוצגו בפרסום שונות מהמצב בפועל. הפרסום יכל היה לסייע
27 לציבור אשר סומך על הפרסום שברשת, לגבש עמדה אמיתית ביחס לאותו מקום אירוח. בשים
28 לב גם לכך, שבאותה העת הייתה מגפת הקורונה, וקיימת חשיבות רבה לניקיון וחיטוי, בעיקר
29 במקום המשמש לאורחים שונים.
30
31 47. מכאן, הוכח לפני כי הפרסום חוסה תחת ההגנה שבסעיף 14 לחוק באופן שמביא לידי דחיית
32 התביעה.
33
34 48. לאור התוצאה אליה הגעתי מתייתר הצורך לדון ביתר טענות הנתבע ביחס להגנות נוספות.
35
36
37

בית משפט השלום בצפת

ת"א 43265-09-20 נעים נ' אלמקייס

סוף דבר

1

2

3

49. התביעה נדחת.

4

5

50. התובע ישא בהוצאות הנתבע ושכ"ט עו"ד בסך כולל של 20,000 ₪.

6

7

הסכום ישולם תוך 30 יום מיום קבלת פסק הדין אחרת ישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק החל

8

מהיום ועד לתשלום המלא בפועל.

9

ניתן היום, ב' שבט תשפ"ד, 12 ינואר 2024, בהעדר הצדדים.

10

11

נבילה דלה מוסא, שופטת בכירה

12

